

- притримання норм засобів індивідуально захисту (ЗІЗ) та засобів колективного захисту (ЗКЗ).

Одним із методів боротьби з авіаційним шумом, являється правильне зонування території прилеглої до аеропорта. Для раціональності, площу біля аеродрому розділено на три групи:

- **перша зона** – (> 75 дБ) зона на кордоні з аеропортом, максимальним рівнем шумового впливу. В цій зоні можуть розташовуватися виробничі підприємства та комунально-складські будівлі чи споруди, для яких авіаційний шум не порушує нормативний вимог, що до шуму на робочому місці. В цій зоні обов'язковим є розташування шумозахисних екранів;

- **друга зона** – (> 65 дБ) промислові та адміністративно-громадські будівлі і споруди, іноді житлова забудова, з підвищеною звукоізоляцією;

- **третя зона** – (> 55 дБ) житлова забудова без обмеження, але санітарно-профілактичні та дитячі заклади не рекомендовані.

Висновки. Проблема авіаційного шуму повинна вирішуватися вже зараз, адже тисячі, якщо не мільйони людей вже піддаються його негативним наслідкам. Архітектурне проектування, прийоми містобудування, архітектурна фізика, матеріалознавство тощо розвиваються, а разом з ними повинні розвиватися методи боротьби з різними проблемами сьогодення. І важливо пам'ятати ми несемо відповідальність перед майбутніми поколіннями, як творці сучасного архітектурного простору.

УДК 711.4: 712.253(043.2)

Паламарчук Б.В., студентка
Бжезовська Н.В., ст. викладач

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ФОРМУВАННЯ ПАРКОВОГО СЕРЕДОВИЩА ЯК ЗАСІБ ПРИРОДНОГО КОРИСТУВАННЯ В МІСТІ

Актуальність теми: Парковий дизайн поряд з ландшафтною архітектурою та озелененням на сучасному етапі є одним із елементів

комплексу зеленого будівництва міста. В числі найбільш необхідних якостей формування середовища міста залишається багатофункціональність паркових просторів. Основним видом озеленення міст на сучасному етапі містобудування є парки, які мають об'ємно-просторову композицію. Ця велика озеленена територія упорядкована і художньо оформлена для відпочинку під відкритим небом. Об'єкти ландшафтної архітектури та садово-паркового дизайну споруджуються у суворій відповідності до містобудівних норм та положень фізичному і розумовому оздоровленню суспільства.

Мета: Формування паркового середовища з використанням кількох видів мистецтв дозволяє інтерпретувати елементи природи ландшафтного дизайну. Парк як об'єкт дизайну вимагає зміни ставлення до формування всіх його компонентів з позиції їх зручності для людини.

Основна частина: Для покращення умов життя населення зеленим будівництвом як системою заходів по створенню, збереженню та використанню зелених насаджень передбачається:

- створення парків, садів, скверів, бульварів та інших структурних елементів;
- формування нових зелених масивів;
- реконструкцію та відновлення існуючих насаджень при максимальному збереженні природного ландшафту.

В ландшафтному дизайні формування простору обумовлено екологічними, функціональними та естетичними вимогами. Завдяки творчому потенціалу архітекторів і дизайнерів, паркове будівництво розвивається, використовуючи оригінальні ідеї та цікаві концепції організації середовища для відпочинку в природному оточенні.

Для зарубіжної практики останнім часом характерна зміна орієнтації паркобудівної діяльності. Створюються такі моделі розвитку простору, які мають можливість подальшого оновлення і доповнення паркових територій. Вільні трансформації переважають над функцією. Це відбивається у підходах до планувальної організації парків, враховують природну еволюцію уявлень про прийоми гармонізації паркового середовища. Відбуваються якісні зміни у використанні парку, збільшується ступінь свободи переміщення відвідувачів поза контурами дорожньо-тропіночної мережі.

В Україні парковий дизайн як галузь має багату історію. Безліч пам'яток садово-паркового мистецтва з'являються на нашій території вже в VIII столітті. Сьогодні парковий дизайн переживає період розвитку та широкого практичного застосування. У Києві відновлюють парки Відрадний, Солом'янський ландшафтний, «Орлятко» та інші.

Висновок: Парки залишаються найдоступнішими закладами дозвілля, розрахованими на відвідувачів будь-якого віку та соціального стану, спроможними надати населенню різноманітні культурно-просвітні, видовищні, спортивні, рекреаційні послуги.

З аналізу вітчизняної та зарубіжної практики можна зробити висновок, що парк сьогодні більш складнішим явищем та являє собою: об'єкт міського середовища, що орієнтований на реальне соціальне замовлення; об'єкт мистецтва; простір для постійного оновлення та розширення виконуваних функцій; об'єкт технології, де реалізуються новітні; частина екосистеми міста; містобудівний об'єкт.

УДК 725.658.2 (043.2)

Смадич І. П., к. арх.

*Івано-Франківський національний технічний університет
нафти та газу, Івано-Франківськ, Україна*

ФОРМУВАННЯ СТРУКТУРИ РЕКРЕАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА В ІСНУЮЧІЙ СИСТЕМІ РОЗСЕЛЕННЯ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ПРИКАРПАТТЯ

Проблеми гірських населених пунктів особливо загострилися в період з 2005 р. Вирішення проблеми можливе лише через формування рекреаційно-стійкого середовища.

Метою доповіді є обґрунтувати базисні вимоги до формування рекреаційного середовища в сформовані структурі об'єднаних територіальних громад (ОТГ).

Пріоритетним напрямком розвитку Карпатського регіону є рекреація. Проте, основною проблемою функціонування даної галузі є невідповідність інфраструктури 60-70-х років ХХ ст. сучасним потребам